

20708

pres-kliping • press-clipping

1952 — 1972

NOVINSKA DOKUMENTACIJA

NOVINSKO IZDAVAČKO PREDUZEĆE
PRESS PUBLISHING ENTERPRISE

Beograd — Knez Mihajlova 2/IX — Pošt. fah — P. O. Box 95,
Tel. 621-578 — Žiro račun — Current Account: 608-1-1572-1

Isečak iz lista

Newspaper cutting **НОВА МАКЕДОНИЈА**
СКОПЈЕ

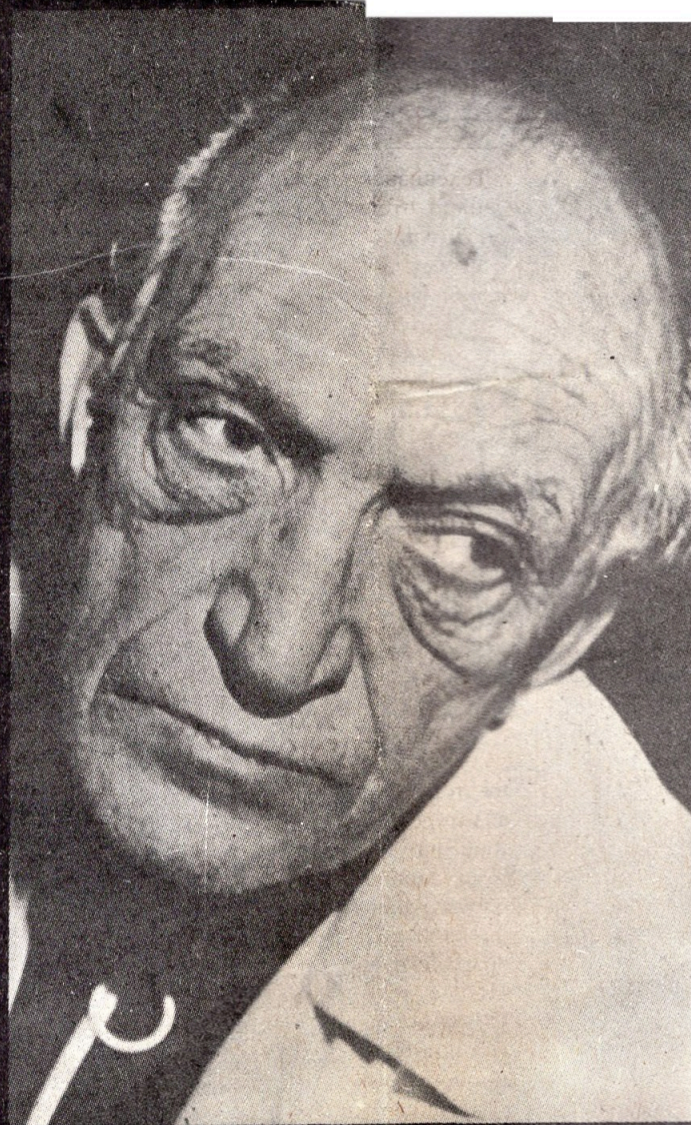
16. II. 1973

МАРТИНОСКИ ЗА СЕБЕ

Смислаша на човекош

Моето детство датира од турско време. Роден сум 1903 година во Крушево, во времето на Востанието а преселен во Скопје на претшколска возраст. Колку се секавам, некое време носев и фес. Фрегвентирав романско основно училиште, каде што покрај романскиот јазик го совладав и турскиот, кој во училиштето беше обликатен. Од тој период ми останаа во сеќавање редица ученици на чии таблички им цртав животни по желба. Таа љубов останува константна до крајот на животот и се оформува или не, во зависност од многу околности, а во тоа време предимно од материјалната положба, свесноста и љубовноста на почетокот...

Кај мене се случи по низа успеси во гимназиските клупи, да надам на разбирање кај моите домашни кои ми овозможуваа ликовното воспитување да го продолжам во Букурешт. Чинев се со помошта на копирање на некои репродукции, а и чираклак кај последниот зограф, чичко Димитрија — Зографот, заедно со

сликарот Томо Владимирски, да ги задоволам своите амбиции и љубовта кон уметноста...

Во 1920 година заминав на школување во Букурешт. Целта и идејта се големата љубов кон уметноста ме очеличија. Долги се тие седум години на престојот во новата средина за да можам да се доискам со маалку зборови. Но, сторив се за да се злобијам со занаетот на сликарството. Продолжувањето на школувањето во Париз ми отвори нови перспективи. Перспективи, но не повеќе за учење на занаетот, туку — што со него да сторам. Тоа продолжување ми покажа нови начини во гледањето на сликарството како креација...

По завршувањето на студиите во Париз се вратив во Скопје. Во таква средина, во која требаше

да се почне од „а“, бев свесен дека го правам тоа што средината го диктираше: да ѝ го објаснам практично, со изложби, значајот на целата култура, во почетокот на техниката заедно со мотивот, а подоцна да објаснам дека објектот не е кантарот, туку квалитетот заедно со стотици компоненти. И, за чудо, успеав.

Чувството на прогресот на човештвото од секогаш го носев во себе низ победата на пролетаријатот. Во борбата ја гледав синтезата и смислата на новиот човек. И денес го мислам истото...

Се чувствувам уште млад за работа, мислам дека ќе можам да го доречам тоа што како пионер во доменот на ликовното поле до денес го реков. Да го додадам и ова: работата облагогородува!